

ارزیابی آزمایشگاهی حساسیت باکتری استرپتوکوکوس اینیایی، عامل استرپتوکوکوزیس در ماهی قزل آلائی رنگین کمان به فلورفنیکل و نانو فلورفنیکل

بهنام پورمولایی^۱، مسعود حقیقی^{۲*}، حمیدرضا اشراقی^۱، مهرداد حمیدی^۳

*masoud126@yahoo.com

- ۱- گروه دامپزشکی علوم پایه، واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
- ۲- مرکز تحقیقات ماهیان سردآبی، مؤسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تنکابن، ایران
- ۳- دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی، خدمات درمانی و بهداشتی زنجان، زنجان، ایران

تاریخ پذیرش: بهمن ۱۳۹۶

تاریخ دریافت: آبان ۱۳۹۵

چکیده

هدف از این تحقیق ارزیابی حساسیت باکتری استرپتوکوکوس اینیایی (*Streptococcus iniae*)، به دو داروی فلورفنیکل (FFC) و نانو فلورفنیکل (NFFC) در محیط آزمایشگاهی بود. استرپتوکوکوس اینیایی یکی از مهمترین باکتری های بیماری زا در صنعت پرورش ماهیان سرد آبی کشور است که هر ساله خسارات مالی زیادی را به این صنعت تحمیل می نماید. سوش باکتریایی از آزمایشگاه بهداشت و بیماری های پژوهشگاه اکولوژی دریای خزر تهیه شد. حداقل غلظت بازدارندگی رشد باکتری، (MIC) و حداقل غلظت کشندگی باکتری (MBC) و نیز نواحی قطر هاله عدم رشد به روش کربی-بائر (Kirby-Bauer) با استفاده از فلورفنیکل و نانو فلورفنیکل تعیین و با یکدیگر مقایسه گردید. نتایج نشان داد که حداقل غلظت بازدارندگی رشد باکتری با نانو فلورفنیکل $0.078 \mu\text{g/ml}$ و با فلورفنیکل $0.312 \mu\text{g/ml}$ بود و حداقل غلظت باکتری کشی نانو فلورفنیکل $0.156 \mu\text{g/ml}$ و فلورفنیکل $0.312 \mu\text{g/ml}$ بود که از نظر آماری اختلاف معنی دار داشتند ($p < 0.05$). هم چنین، اندازه قطر هاله عدم رشد باکتری با نانو فلورفنیکل $32/80 \pm 1/1$ میلی متر و با فلورفنیکل $31/63 \pm 0/4$ میلی متر بود که اختلاف آماری معنی دار وجود نداشت ($p > 0.05$). این نتایج نشان می دهد که باکتری استرپتوکوکوس اینیایی مورد آزمایش به نانو فلورفنیکل نسبت به فلورفنیکل حساس تر است. نتیجه گیری می شود که این داروها به ویژه نانو فلورفنیکل، قدرت بالایی در کنترل عفونت استرپتوکوکوس اینیایی دارند. بنابراین نانو فلورفنیکل می تواند مبنای پایش باکترهای مقاوم به آنتی بیوتیک ها، مد نظر قرار گیرد.

لغات کلیدی: فلورفنیکل، نانو فلورفنیکل، استرپتوکوکوس اینیایی، قزل آلائی رنگین کمان

* نویسنده مسئول

مقدمه

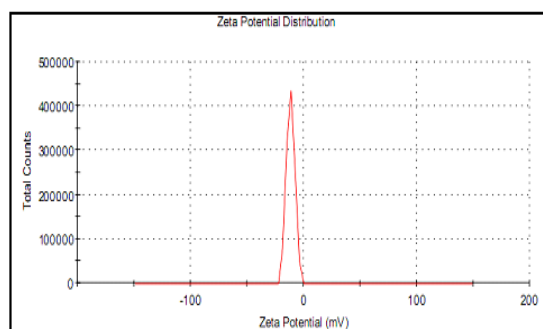
استرپتوکوکوس اینیایی یکی از مهمترین باکتری های بیماری زا در صنعت پرورش ماهیان سرد آبی کشور است که سالانه خسارات مالی سنگینی را بر این صنعت تحمیل می نماید (Soltani et al., 2005؛ سپهداری و همکاران، ۱۳۹۲). استرپتوکوکوس اینیایی باکتری گرم مثبت کروی شکل، متعلق به جنس استرپتوکوک است. این باکتری غیر متحرک، کاتالاز منفی، تخمیر گلوکز و بدون اسپور است (Plumb, 1999). استرپتوکوکوس اینیایی نخستین بار در سال ۱۹۷۰ میلادی که موجب آبسه های زیرجلدی دلفین های آب شیرین (*Inia geoffrensis*) آمازون در اکواریوم های سانفرانسیسکو و نیویورک گردید، جدا سازی و گزارش شد (Pier and Madin, 1976; Pier et al., 1978). از اوایل دهه ۱۹۸۰، عامل مهم مرگ و میر در حوضچه های پرورش ماهی، مننگوآنسفالیت همه گیر یا منتشر توسط استرپتوکوک، شناخته شد (Kitao et al., 1981; Kaige et al., 1984; Perera et al., 1994; Eldar et al., 1994; Eldar et al., 1995). تاکنون گزارش شده است که ۲۷ گونه از ماهیان پرورشی از جمله ماهی قزل آلا، رنگین کمان، مستعد به عفونت استرپتوکوکوس اینیایی می باشند (Agnew and Barnes, 2007). استرپتوکوکوزیس به شکل مننگو آنسفالیت، سپتی سمی و ضایعات پوستی تظاهر می نماید (Soltani et al., 2005).

فلورفیکل آنتی بیوتیک وسیع الطیفی است که از طریق اتصال به تحت واحد 50S ریبوزوم باکتری عمل می کند و در نتیجه از ساخت پروتئین باکتریایی جلوگیری می کند (Plumb, 1999). فلورفیکل بر علیه استرپتوکوکوس اینیایی در گونه های زیادی از ماهیان مؤثر است (حقیقی و همکاران، ۱۳۹۶؛ Darwish, 2010; Bowker et al., 2010; Gaunt et al., 2010). هدف از این مطالعه ارزیابی حساسیت باکتری استرپتوکوکوس اینیایی به دو داروی فلورفیکل و نانو فلورفیکل در محیط آزمایشگاهی بود.

مواد و روش کار

ساخت داروی نانو فلورفیکل

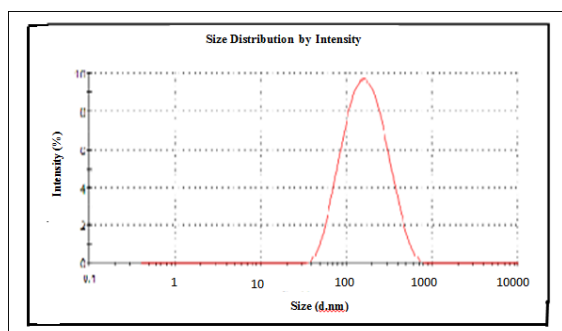
ساخت نانوسوسپانسیون فلورفیکل در آزمایشگاه دارو سازی دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی زنجان انجام شد. به طور اجمال برای تهیه نانو فلورفیکل از رویکرد پائین به بالا و به روش نانوکریستالیزاسیون استفاده گردید (پتنت شماره ۷۳۳۶۰ حمیدی و همکاران، ۱۳۹۰). در این روش ابتدا داروی فلورفیکل در یک حلال آلی (ترکیبی از اتانول و متانول) حل گردید و محلول به یک ضد حلال قابل امتزاج با آب افزوده شد و چرخش داده شد. نتایج حاکی از انحلال پذیری کامل فلورفیکل در حلال آلی بود. انحلال در دمای آزمایشگاه و طی مدت ۲ ساعت انجام پذیرفت. با این کار اشباع سریع رخ داده و موجب هسته زایی و ایجاد رسوب می گردد. پس از رسوب گذاری حلال را تبخیر نموده تا سمیت متانول از بین برود. برای جلوگیری از پدیده افزایش اندازه ذرات اغلب از افزودن پایدارکننده ها (پلیمرها) به فرمولاسیون استفاده می شود. این پلیمرها یک سر آب دوست و یک دم آب گریز دارند که این خصلت دوگانه موجب پایدار شدن نانو ذره می شود و مانع از نزدیک شدن ذرات به همدیگر و یا کلوخی شدن و نیز مانع از شروع حل شدن مجدد نانو ذره می شود. در این بررسی، از پلیمر پلی وینیل استات (PVA)، که یک ترکیب شیمیایی با جرم مولی ۸۶/۰۹ گرم/مول می باشد، به نسبت مناسب به فلورفیکل افزوده شد. پس از این مرحله، محصول بدست آمده که شامل فلورفیکل و پلیمر می باشد با سرعت ۱۵۰۰۰ rpm و به مدت ۳۰ دقیقه سانتریفیوژ (Sigma-3k30) گردید. محصول بدست آمده، سوسپانسیونی متشکل از ذرات نانو فلورفیکل بود. پس از تهیه سوسپانسیون، به منظور تأیید نانو ذره تولید شده و تعیین اندازه ذرات و محاسبه بار الکتریکی آنها، از دستگاه زتاسایزر (Zetasizer)، مدل ZEN3600 ساخت شرکت مالورن (Malvern Instruments) استفاده شد. برای تعیین اندازه ذرات در محیط مایع از روش تفرق نور پویا (DLS) Dynamic Light Scattering، که طیف سنجی همبستگی فوتون نیز Photon Correlation Spectroscopy (PCS) نیز

۲: بار الکتریکی سطحی نانو ذرات فلورفنیکل

Figure 2: Superficial electric charge of nano-florfenicol.

بررسی پراکندگی مجدد نانو فلورفنیکل خشک شده غلظت مشخصی از نانو ذرات فلورفنیکل خشک شده در آب دیونیزه که معادل با غلظت نانوسپانسیون قبل از خشک کردن بود، تهیه و در دستگاه اوربیتال شیکر به مدت ۲۰ دقیقه قرار داده شد. سپس برای تعیین اندازه نانو ذرات به غلظت معینی رقیق گشت. نمودار اندازه نانو ذرات فلورفنیکل خشک شده و باز پراکنده شده در شکل ۳ نشان داده شده است.

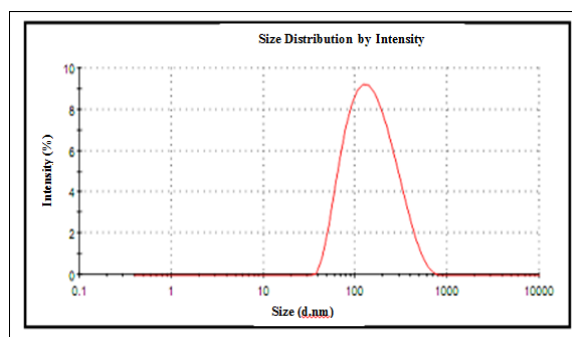

شکل ۳: توزیع اندازه نانو فلورفنیکل بعد از پراکندگی مجدد

Figure 3: The distribution of nano-florfenicol size after dispersion.

این نشان می دهد که عمل خشک شدن نتوانسته به نانو فلورفنیکل آسیبی برساند. در مرحله خشک کردن از ماده محافظ کرایوپروتکتور، Cryoprotector و از ترکیب گلوکوزیل ایسیل به جای مولکول آب حذف شده در دمای ۴۰ درجه سانتی گراد استفاده گردید تا شکل نانو حفظ

نامیده می شود، استفاده شد. میانگین جمعیتی اندازه ذرات در حد بسیار قابل قبول در حدود ۱۲۴ نانومتر بود (شکل ۱).

شکل ۱: توزیع اندازه نانو ذرات فلورفنیکل

Figure 1: The distribution of nano-florfenicol .

پارامتر دیگری که اندازه گیری شد، شاخص پراکندگی PDI (Poly Dispersity Index) اندازه زنجیره‌های پلیمری است. این پارامتر نسبت متوسط جرم مولکولی عددی، M_n پلیمر به متوسط جرم مولکولی وزنی M_w پلیمر است. دامنه آن بین صفر و یک است. عدد یک یعنی طیف وسیعی از اندازه های ذرات می باشد. این پارامتر هر قدر به صفر نزدیک تر باشد، ایده آل تر است و جمعیت یک دست تر و نانو تولید شده دقیق تر خواهد بود. شاخص پراکندگی در این بررسی زیر ۰/۳ بود که فوق العاده خوب است زیرا نه همه دستگاه ها ایده آل است و نه مواد اولیه خالص هستند.

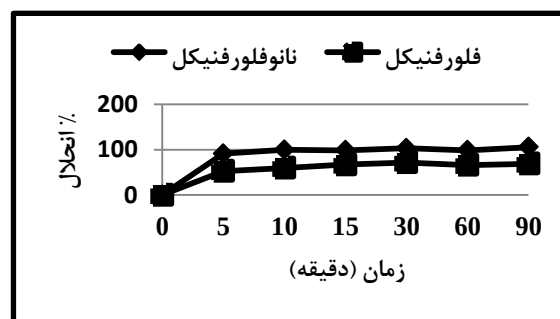
آنالیز دیگر تعیین بار الکتریکی سطحی است. نانو ذرات نسبت به داروی آزاد سطح بیشتری دارند و جذب بار سطحی دارند. برای تعیین سطح بار سطحی نمونه را در دستگاه زتاسایزر قرار داده و گراف داده شده عددی برابر ۱۱- میلی ولت را نشان داد. یعنی هر ذره، ۱۱- میلی ولت بار الکتریکی در سطح خودش داشته است (شکل ۲). این عدد قابل قبولی است زیرا هدف ما خشک کردن نانو فلورفنیکل بوده و نمی خواستیم که آن را طولانی مدت در آب نگه داریم که در این حالت باید این عدد بالاتر مثلاً ۳۰+ اختلاف داشته باشد.

انجام این عمل ۲۴ ساعت قبل از شروع آزمایش، مقدار ۱ میلی لیتر از محیط کشت خالص نوترینت براث (مرک آلمان) به داخل ویال لیوفیلیزه باکتری تزریق و سپس ویال برای مدت ۱۲ ساعت در انکوباتور یخچال دار در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد قرار داده شد. سپس به وسیله میکروسپمپلر مقدار ۱۰۰ میکرولیتر از محلول داخل ویال برداشته و در لوله آزمایش حاوی نوترینت براث کشت داده شد و برای مدت ۴۸ ساعت در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد در انکوباتور قرار داده شد. ۲۴ ساعت قبل از انجام آزمایش، به کمک آنس استریل از کشت ذخیره (مادر) به محیط کشت شیب دار نوترینت آگار (مرک آلمان) تلقیح گردید. پس از رشد باکتری بر سطح شیب دار آگار سوسپانسیون غلیظ میکروبی با استفاده از محلول فیزیولوژی استریل تهیه گردید. سپس کدورت سوسپانسیون حاصل توسط اسپکتروفتومتر در طول موج ۵۳۰ نانومتر اندازه گیری شده و توسط محلول فیزیولوژی استریل به اندازه کافی رقیق گردید تا کدورت آن با کدورت ۱ محلول استاندارد مک فارلند (3×10^8) واحد کلنی در میلی لیتر، تنظیم شد و تا زمان مصرف در یخچال با دمای ۴ درجه سانتی گراد نگه داری گردید (Alizadeh Behbahani et al., 2013).

تعیین حداقل غلظت بازدارندگی رشد (MIC) و حداقل غلظت کشندگی (MBC)

جهت تعیین و ارزیابی حداقل غلظت ممانعت کننده از رشد (MIC) از روش رقت سازی در لوله (ماکرو دیلوشن) و طبق استاندارد NCCLS (1999) استفاده شد. برای انجام این کار از یک سری لوله های آزمایشگاهی که اتوکلاو و استریل شده بودند از سری دو برابر رقت های متوالی فلورفنیکل و نانو فلورفنیکل در محدوده غلظت ۱۰-۰/۰۱۹۵ میکروگرم در میلی لیتر در محیط کشت نوترینت براث یا مایع با سه تکرار استفاده شد. برای هر دارو از یک سری ۱۰ تایی از لوله های آزمایش استفاده شد. ۹ لوله برای آزمایش رقت های مختلف هر دارو و یک لوله به عنوان کنترل منفی (فاقد هر گونه دارو) در نظر گرفته شد. برای لوله اول ۱ میلی لیتر از هر دارو با غلظت

گردد. در نانو فلورفنیکل تهیه شده به ازای هر ۱۰۰ میلی گرم پودر، ۲۷ میلی گرم آن فلورفنیکل بود. سرعت انحلال که یکی از فاکتورهای مهم فارماکوپه می باشد، در این مطالعه بررسی شد که سرعت و میزان انحلال نانو فلورفنیکل بیشتر از داروی فلورفنیکل بود (شکل ۴).

شکل ۴: مقایسه سرعت و میزان انحلال فلورفنیکل و نانو فلورفنیکل

Figure 4: Comparison of speed and rate of dissolution of florfenicol and nano-florfenicol.

آزمون اندازه گیری طیف عبور یا جذب نوری در ناحیه طیفی مادون قرمز Fourier Transform Infrared Spectroscopy (FTIR) نشانگر عدم برهم کنش شیمیایی بین ذرات و آزمون Differential Scanning Calorimetry (DSC) شیمیایی بین ذرات و آزمون scanning calorimetry نیز حاکی از عدم تولید ماهیت شیمیایی جدید اما تغییر شکل کریستالی دارو از کریستالی به آمرف بود. در شکل آمورف نسبت به شکل کریستال تنها پیوندها کمتر است و نقطه ذوب آن کمتر است و زودتر ذوب می شود. در نهایت، آزمون انحلال نانو پودر ذرات خشک شده (نانو فلورفنیکل) با قاطعیت نشانگر افزایش چشمگیر در سرعت و میزان انحلال دارو از نانو ذرات نسبت به پودر اولیه بود.

فعال سازی سوش میکروبی

در این مطالعه تجربی جهت فعال سازی و ارزیابی فعالیت ضد میکروبی ابتدا سوسپانسیون سوش میکروبی (تهیه شده از آزمایشگاه بهداشت و بیماری های پژوهشده اکولوژی دریای خزر) به صورت تازه تهیه گردید. برای

۱۰ میکروگرم در میلی لیتر با ۱ میلی لیتر محیط کشت نوترینت برات رقیق سازی شد و به همین ترتیب ۱ میلی لیتر از لوله اول برداشته و به لوله دوم که حاوی ۱ میلی لیتر محیط کشت نوترینت برات بود انتقال داده و این کار تا لوله شماره ۱۰ انجام شد و از آخرین لوله ۱ میلی لیتر برداشته و دور ریخته شد. در نهایت رقت هر لوله نصف رقت لوله قبلی شد. سپس ۵۰ میکرولیتر سوسپانسیون میکروبی که دارای کدورت ۱ مک فارلند (3×10^8 CFU/ml) باکتری بود، انتقال داده شد. پس از کشت، تمام لوله ها به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد در گرم خانه نگه داری شدند. سپس، لوله ها از نظر رشد باکتری تلقیح شده مورد بررسی قرار گرفتند. کم ترین غلظت فلورفنیکل و نانو فلورفنیکل که مانع از رشد باکتری استرپتوکوکوس اینیایی شدند و در آنها هیچ گونه کدورتی مشاهده نشد به عنوان حداقل غلظت بازدارندگی رشد (MIC) تعیین گردید.

برای تعیین حداقل غلظت کشندگی (MBC) از تمام رقت هایی که کدورتی در آنها مشاهده نشده بود، نمونه برداری شد و جهت تعیین MBC در پلیت نوترینت آگار یا جامد به روش سطحی کشت داده شد. برای انجام ۱۰۰ میکرولیتر از لوله هایی که عدم رشد باکتری را نشان می دادند بر روی محیط کشت نوترینت آگار ریخته شد و با پخش کننده بر روی محیط کشت پخش شد. پلیت های کشت داده شده برای مدت ۲۴ ساعت در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد در گرم خانه نگه داری شد. پس از طی گرم خانه گذاری پلیت ها از نظر وجود رشد میکروبی کنترل شدند. رقتی که در آن ۹۹ درصد کلنی ها رشد نکرده بود به عنوان MBC در نظر گرفته شد (Espinel-Ingroff et al., 2002).

تعیین قطر هاله عدم رشد با استفاده از روش انتشار دیسک

برای تعیین حساسیت سویه باکتری استرپتوکوکوس اینیایی به فلورفنیکل و نانو فلورفنیکل از آزمون انتشار دیسک به روش کربی - بوئر، Kirby-Bauer استفاده شد. در این بررسی از دیسک های کاغذی استفاده شد. در

روش انتشار در آگار به کمک دیسک، ابتدا CFU/ml 3×10^8 (معادل استاندارد ۱ مک فارلند) از کشت استاندارد سوش باکتری روی سطح محیط آگار کشت داده شد و توسط اسپریدر شیشه ای استریل (کشت چمنی) بر روی آگار پخش شد. دیسک هایی که قبلاً در غلظت های مشخص محلول های دارویی فلورفنیکل و نانو فلورفنیکل و نیز آب مقطر به عنوان شاهد منفی خیسانده شده بودند توسط پنس استریل با کمی فشار بر سطح محیط کشت ثابت گردید. سپس پتری ها به داخل گرمخانه دارای دمای ۲۵ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴ ساعت قرار داده شدند. اثر ضد میکروبی بر اساس قطر هاله عدم رشد در مقیاس میلی متر اندازه گیری شد. تمامی آزمایش ها ۳ بار تکرار شد.

تجزیه و تحلیل آماری

داده های حاصل از تأثیر ۱۰ سطح متفاوت از غلظت های فلورفنیکل و نانو فلورفنیکل بر باکتری استرپتوکوکوس اینیایی مورد بررسی با ۳ تکرار، جهت بررسی توزیع نرمال داده ها در تیمارهای مورد مطالعه از آزمون کولموگوروف-اسمیرنوف Kolmogorov-smirnov استفاده شد. در صورت نرمال بودن داده ها، جهت مقایسه آماری بین تیمارها از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه (One-way Anova) استفاده شد. برای مقایسه میانگین ها از روش آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد ($p < 0.05$) استفاده شد. جهت تجزیه و تحلیل آماری از نرم افزار SPSS نسخه شماره ۱۳ و برای رسم نمودارها از برنامه Excel نسخه ۲۰۰۷ استفاده شد.

نتایج

در این مطالعه اثر بازدارندگی رشد و باکتری کشی دو داروی نانو فلورفنیکل و فلورفنیکل بر روی باکتری استرپتوکوکوس اینیایی، *S. iniae* عامل استرپتوکوکوزیس ماهی قزل آلا رنگین کمان مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که حداقل غلظت بازدارندگی (MIC) فلورفنیکل ۰/۳۱۲ میکروگرم در میلی لیتر و حداقل غلظت بازدارندگی نانو فلورفنیکل ۰/۰۷۸ میکروگرم در ۲۷

جدول ۲: نتایج اندازه قطر هاله عدم رشد باکتری استرپتوکوکوس اینیایی، *S. iniae* به دو داروی فلورفنیکل و نانو فلورفنیکل

Table 2: The results of the diameter inhibition zone of *Streptococcus iniae* to florfenicol and nano-florfenicol

نام دارو	نوع باکتری	اندازه قطر هاله عدم رشد (میلی متر)
فلورفنیکل	استرپتوکوکوس اینیایی <i>S. iniae</i>	$31/63 \pm 0/4^a$
نانو فلورفنیکل	استرپتوکوکوس اینیایی <i>S. iniae</i>	$32/80 \pm 1/1^a$

حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده عدم اختلاف معنی دار می باشد ($p > 0/05$)

بحث

در این پژوهش فلورفنیکل و نانو فلورفنیکل بر باکتری استرپتوکوکوس اینیایی، عامل بیماری استرپتوکوکوزیس در ماهی قزل آلائی رنگین کمان دارای اثر ضد میکروبی بودند (جدول ۱). مشاهدات نشان داد که هر دو داروی فلورفنیکل و نانو فلورفنیکل بر باکتری گرم مثبت استرپتوکوکوس اینیایی اثرات مهار کننده و میکروب کشی دارد. حداقل غلظت مهار رشد فلورفنیکل و نانو فلورفنیکل بر روی باکتری استرپتوکوکوس اینیایی به ترتیب $0/312$ و $0/078$ میکروگرم در میلی لیتر بود که از نظر آماری معنی دار بود ($p < 0/05$). این نشان می دهد که MIC نانو فلورفنیکل ۴ برابر کمتر از MIC فلورفنیکل بود. به عبارت دیگر قدرت بازدارندگی رشد باکتری استرپتوکوکوس اینیایی داروی نانو فلورفنیکل ۴ برابر بیشتر از قدرت داروی فلورفنیکل بود. این نتایج با تعدادی از نتایج تحقیقات انجام شده با فلورفنیکل و در انواعی از گونه های آبزیان همخوانی دارد. حداقل غلظت مهار رشد فلورفنیکل بر روی سه گونه از باکتری های ویبریو آنگیلارم جدا شده از ماهی کاد بیمار، $0/5$ میکروگرم در میلی لیتر گزارش گردید (Samuelsen et al., 2003). همچنین، حداقل غلظت مهار رشد باکتری ادواردزیلا ایکتالوری در گربه ماهی کانال با داروی فلورفنیکل، $0/25$

میلی لیتر بود (جدول ۱). این نتایج نشان می دهد که قدرت بازدارندگی رشد باکتری استرپتوکوکوس اینیایی نانو فلورفنیکل ۴ برابر فلورفنیکل بود ($p < 0/05$). همچنین، حداقل غلظت باکتری کشی فلورفنیکل $0/312$ میکروگرم در میلی لیتر و نانو فلورفنیکل $0/156$ میکروگرم در میلی لیتر بود (جدول ۱). این نشان می دهد که قدرت باکتری کشی نانو فلورفنیکل ۲ برابر فلورفنیکل بود ($p < 0/05$). این نتایج نشان می دهد که حساسیت باکتری استرپتوکوکوس اینیایی به نانو فلورفنیکل بیشتر از فلورفنیکل بود.

جدول ۱: نتایج حداقل غلظت بازدارندگی رشد (MIC) و حداقل غلظت باکتری کشی (MBC) دو داروی

فلورفنیکل و نانو فلورفنیکل

Table 1: The results of Minimum Inhibition Concentration (MIC) and Minimum Bactericidal Concentration (MBC) florfenicol and nano-florfenicol

نام دارو	نوع باکتری	MIC ($\mu\text{g/ml}$)	MBC ($\mu\text{g/ml}$)
فلورفنیکل	استرپتوکوکوس اینیایی <i>S. iniae</i>	$0/312^a$	$0/312^a$
نانو فلورفنیکل	استرپتوکوکوس اینیایی <i>S. iniae</i>	$0/078^b$	$0/156^b$

حروف غیرمشابه در هر ستون نشان دهنده اختلاف معنی دار می باشد ($p < 0/05$)

MIC: Minimum Inhibition Concentration

MBC: Minimum Bactericidal Concentration

از دیگر نتایج این پژوهش تعیین قطر هاله عدم رشد باکتری استرپتوکوکوس اینیایی به دو داروی فلورفنیکل و نانو فلورفنیکل بود. نتایج نشان داد که اندازه ی قطر هاله عدم رشد برای فلورفنیکل $31/63 \pm 0/4$ میلی متر و برای نانو فلورفنیکل $32/80 \pm 1/1$ میلی متر بود (جدول ۲). این نشان می دهد که هرچند اندازه قطر هاله عدم رشد باکتری استرپتوکوکوس اینیایی نسبت به نانو فلورفنیکل بیشتر از فلورفنیکل بود؛ ولی از نظر آماری اختلاف معنی دار بین این اثر نانو فلورفنیکل و فلورفنیکل وجود نداشت ($p > 0/05$).

نشان دادند که قطر هاله عدم رشد انواعی از باکتری ها به فلورفینیکل ≥ 32 میلی متر بود که این موافق با نتایج تحقیق حاضر است.

Michel و همکاران با ارزیابی حداقل غلظت مهاری با استفاده از روش رقت آگار نشان دادند که علیرغم استفاده گسترده از داروی فلورفینیکل، مقاومت دارویی در مزارع پرورش ماهی فرانسه نسبت به این دارو زیاد نبوده و مقاومت دارویی در برابر داروی کلرامفنیکل معمولاً شایع تر است (Michel et al., 2013).

نتیجه گیری می شود که این داروها به ویژه نانو فلورفینیکل، قدرت بالایی در کنترل عفونت استرپتوکوکوس اینیایی دارند. بنابراین نانو فلورفینیکل می تواند مبنای پایش باکترهای مقاوم به آنتی بیوتیک ها، مد نظر قرار گیرد.

منابع

حقیقی، م.، فخار زاده، س.م.ا.، نجار لشگری، س. و پورمولایی، ب.، ۱۳۹۶. بررسی *in vitro* فعالیت ضد باکتریایی عصاره و نانو عصاره مرزنگوش (*Origanum vulgare*) در مقایسه با فلورفینیکل و نانو فلورفینیکل بر ضد استرپتوکوکوس اینیایی. مجله علمی شیلات ایران، ۲۶(۳): ۴۱-۵۱.

DOI: 10.22092/ISFJ.2017.113521

حمیدی، م.، رستمی زاده، ک.، مصلحی، م.، سواری، ج.، نظیری مهربانی، ا.ح. و صنعتی، ا.، ۱۳۹۰. فرآیند تولید نانوذرات از ترکیبات نامحلول در آب. ثبت اختراع به شماره ۷۳۳۳۶۰. دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی زنجان.

سپهداری، ا.، سعیدی، ع.ا.، کاکولکی، ش.، حبیبی کوتنایی، ف. و بابا علیان، ع.، (۱۳۹۲). بررسی میزان شیوع استرپتوکوکوزیس در ماهیان قزل آلا (رنگین کمان در مزارع پرورشی شرق استان مازندران (حوضه رودخانه هراز). مجله علمی شیلات ایران، ۲۲(۴): ۴۱-۵۱.

DOI: 10.22092/ISFJ.2017.110147.

میکروگرم در میلی لیتر گزارش شده است (Schering-Plough, 2007). در مطالعه ای دیگر، MIC فلورفینیکل در گونه های مختلف آئرومونادهای متحرک ۱۶-۵/۰ میکروگرم در میلی لیتر گزارش شده است (Godoy et al., 2008). در مطالعه ای که در ژاپن انجام شد، MIC فلورفینیکل در ۷۴ گونه از *Photopacterium piscicida*، دامسلای که همگی به فلورفینیکل حساس بودند ۵/۰-۲۵/۰ میکروگرم در میلی لیتر گزارش شده است (Kawanishi et al., 2006). در مطالعه ای دیگر حداقل غلظت مهاری فلورفینیکل بر روی انواعی از باکتری های بیماری زای جدا شده از ماهیان Koi Carp و Threespot Gourami (*Trichogaster trichopterus*) ۲-۵/۰ میکروگرم در میلی لیتر گزارش شده است (Yanong and Curtis, 2005). همچنین، از دیگر نتایج پژوهش حاضر، تعیین حداقل غلظت باکتری کشی (MBC) فلورفینیکل و نانو فلورفینیکل بود که به ترتیب ۳۱۲/۰ و ۱۵۶/۰ میکروگرم در میلی لیتر بود. این نشان می دهد که حداقل غلظت کشندگی نانو فلورفینیکل نصف حداقل غلظت کشندگی فلورفینیکل است. به عبارت دیگر قدرت باکتری کشی نانو فلورفینیکل، ۲ برابر قدرت باکتری کشی فلورفینیکل بود. همچنین، نتایج این بررسی نشان داد که MBC در نانو فلورفینیکل (۱۵۶/۰ میکروگرم در میلی لیتر) ۲ برابر MIC (۷۸/۰ میکروگرم در میلی لیتر) آن بود. این در حالی است که MIC و MBC فلورفینیکل یکسان بود (۳۱۲/۰ میکروگرم در میلی لیتر). تعدادی از تحقیقات در آذربایجان نشان داده اند که MBC فلورفینیکل چندین برابر MIC فلورفینیکل بود که مغایر با تحقیق حاضر است. Choi و همکاران (۲۰۱۱) نشان دادند که MBC فلورفینیکل ۳۲-۸ برابر MIC آن، در گونه های مختلف باکتری های حیوانی بود.

از دیگر نتایج این تحقیق، اندازه قطر هاله عدم رشد باکتری استرپتوکوکوس اینیایی توسط دو داروی نانو فلورفینیکل و فلورفینیکل بود. نتایج نشان داد که اندازه قطر هاله عدم رشد باکتری با نانو فلورفینیکل بیشتر از فلورفینیکل بود ولی از نظر آماری اختلاف معنی داری وجود نداشت ($p > 0.05$). Godoy و همکاران (۲۰۰۸)

- Agnew, W. and Barnes, A.C., 2007.** *Streptococcus iniae*: An aquatic pathogen of global veterinary significance and a challenging candidate for reliable vaccination. *Veterinary Microbiology*, 122: 1–15. DOI: 10.1016/j.vetmic.2007.03.002
- Alizadeh Behbahani, B., Tabatabaei Yazdi, F., Mortazavi, A., Zendeboodi, F., Golian, M.M. and Vasiee, A., 2013.** Effect of aqueous and ethanolic extract of *Eucalyptus camaldulensis* L. on food infection and intoxication microorganisms "in vitro". *Journal of Paramedical Sciences*, 4(3): 89-99.
- Bowker, J., Ostland, V.E., Carty, D. and Bowman, M.P., 2010.** Effectiveness of Aquaflor (50% florfenicol) to control mortality associated with *Streptococcus iniae* in freshwater-reared subadult sunshine bass. *Journal of Aquatic Animal Health*, 22: 254-265. DOI: 10.1577/H09-010.1
- Choi, M.j., Lee, E.M., Lee, S.J., Reza, Md. A., Lee, J.S., Gebru, E., Rhee, M.H. and Park, S.C., 2011.** The *in vitro* antibacterial activity of florfenicol in combination with amoxicillin or cefuroxime against pathogenic bacteria of animal origin. *Pakistan Veterinary Journal*, 31: 1-4.
- Darwish, A., 2010.** Effectiveness of intervention with florfenicol on a *Streptococcus iniae* infection in blue tilapia. *North American Journal of Aquaculture*, 72: 354-360. DOI: 10.1577/A09-074.1
- Eldar, A., Bejerano, Y. and Bercovier, H., 1994.** *Streptococcus shiloi* and *Streptococcus difficile*: two new streptococcal species causing a meningoencephalitis in fish. *Current Microbiology*, 28: 139-143. DOI: 10.1007/BF01571054
- Eldar, A., Bejerano, Y., Livoff, A., Horovitz, A. and Bercovier, H., 1995.** Experimental streptococcal meningoencephalitis in cultured fish. *Veterinary Microbiology*, 43:33-40. DOI:10.1016/0378-1135(94)00052-X
- Espinel-Ingroff, A., Fothergill, A., Peter, J., Rinaldi, M. and Walsh, T., 2002.** Testing conditions for determination of minimum fungicidal concentrations of new and established antifungal agents for *Aspergillus* spp: NCCLS collaborative study. *Journal of Clinical Microbiology*, 40(9): 3204-3208.
- Gaunt, P.S., Endris, R., McGinnis, A., Baumgartner, W., Camus, A., Steadman, J., Sweeney, D. and Sun, F.S., 2010.** Determination of florfenicol dose rate in feed for control of mortality in Nile tilapia infected with *Streptococcus iniae*. *Journal of Aquatic Animal Health*, 22(3): 158-166. DOI : 10.1577/H09-044.1
- Godoy, D.T., Mian, G.F., Zanaló, R., Yuhara, T.Y., Faria, F.C. and Figueiredo, H.C.P., 2008.** Patterns of resistance to florfenicol and bicyclomycin in Brazilian strains of motile aeromonads. *Aquaculture*, 285(1-4): 255-259. DOI: 10.1016/j.aquaculture.2008.08.014
- Kaige, N., Miyazaki, T. and Kubota, S., 1984.** The pathogen and histopathology of vertebral deformity in cultured yellowtail *Seriola quinqueradiata*. *Fish Pathology*, 19: 173-180. DOI: 10.3147/jsfp.19.173
- Kawanishi, M., Kijima, M., Kojima, A., Ishihara, K., Esaki, H., Yagyu, K., Takahashi, T., Suzuki, S. and Tamuara,**

- Y., 2006.** Drug resistance and random amplified polymorphic DNA analysis of *Photobacterium damsela* ssp. *piscicida* isolates from cultured *Seriola* (yellowtail, amberjack and lingfish) in Japan. *Letters in Applied Microbiology*, 42: 648–653. DOI: 10.1111/j.1472-765X.2005.01820.x
- Kitao, T., Aoki, T. and Sakoh, R., 1981.** Epizootic caused by *b*-hemolytic *Streptococcus* species in cultured freshwater fish. *Fish Pathology*, 15: 301-307. DOI: 10.3147/jsfp.15.301
- Michel, C., Kerouault, B. and Martin, C., 2003.** Chloramphenicol and florfenicol susceptibility of fish-pathogenic bacteria isolated in France. Comparison of minimum inhibitory concentration, using recommended provisory standards for fish bacteria. *Journal of Applied Microbiology*, 95(5): 1008-1015. DOI: 10.1046/j.1365-2672.2003.02093.x
- National committee for Clinical Laboratory Standards (NCCLS), 1999.** Performance standards for antibacterial disk and dilution susceptibility tests for bacteria isolated from animals approved standard M31-A (ISBN 1-56238-377-9). NCCLS, Wayne, PA.
- Perera, R.P., Johnson, S.K., Collins, M.D. and Lewis, D.H., 1994.** *Streptococcus iniae* associated with mortality of *Tilapia nilotica* and *T. aurea* hybrids. *Journal of Aquatic Animal Health*, 6(4): 335-340. DOI: 10.1577/1548-8667(1994)006<0335:SIAWMO>2.3.CO;2
- Pier, G.B. and Madin, S.H., 1976.** "*Streptococcus iniae* sp. nov., a beta-hemolytic streptococcus isolated from an Amazon Freshwater Dolphin, *Inia geoffrensis*". *International Journal of Systematic Bacteriology*, 26 (4): 545–553. DOI:10.1099/00207713-26-4-545.
- Pier, G.B., Madin, S.H. and Al-Nakeeb, S., 1978.** Isolation and characterization of a second isolate of *Streptococcus iniae*. *International Journal of Systematic Bacteriology*, 28: 311-314. DOI: 0020-7713/78/0028-03 1 1 \$02.00/0
- Plumb, J.A., 1999.** Tilapia bacterial diseases. In-Health: maintenance and principal microbial diseases of cultured fishes. Ames: Iowa State University, pp. 297-305.
- Samuelson, O.B., Øivind, B. and Arne, E., 2003.** Pharmacokinetics of florfenicol cod *Gadus morhua* and in vitro antibacterial activity against *Vibrio anguillarum*. *Diseases of Aquatic Organisms*, 56: 127-133. DOI: 10.3354/dao056127
- Schering-Plough Animal Health Corporation (SAHC), 2007.** AQUAFLO[®] (florfenicol) approved for freshwater-reared Salmonids.
- Soltani, M., Jamshidi, Sh. and Sharifpour, I., 2005.** Streptococcosis caused by *Streptococcus iniae* in farmed rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) in Iran: Biophysical Characteristics and Pathogenesis. *Bulletin-European Association of Fish Pathologists*, 25(3): 95-106.
- Yanong, R.P.E., Curtis, E.W., Simmons, R., Bhattaram, V.A., Gopalakrishnan, M. and Ketabi, N., 2005.** Pharmacokinetic studies of florfenicol in koi carp and threespot gourami *Trichogaster trichopterus* after oral and intramuscular treatment. *Journal of Aquatic Animal Health*, 17(2): 129–137. DOI: 10.1577/H03-065.1.

In vitro evaluation of the susceptibility of *Streptococcus iniae*, etiological agent of streptococcosis in rainbow trout *Oncorhynchus mykiss* to florfenicol and nano-florfenicol

Pourmolae B.¹; Haghighi M.^{2*}, Eshraghi H.R.¹; Hamidi M.³

*masoud126@yahoo.com

- 1 - Department of Veterinary Basic Sciences, Science and Research Branch, Azad University, Tehran, Iran
2- Iranian Fisheries Science Research Institute, Cold-water Fishes Research Center, Agricultural Research Education and Extension Organization (AREEO), Tonekabon, Iran
3- School of Pharmacy, Zanzan University of Medical Sciences, Zanzan-Iran

Abstract

In vitro studies were conducted to assess the sensitivity of *Streptococcus iniae*, the etiological agent of streptococcosis of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) to the antibacterial drugs florfenicol (FFC) and nano florfenicol (NFFC). The isolates originated from rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) infected with *Streptococcus iniae* through natural outbreaks of streptococcosis. The minimum inhibitory concentration (MIC), the minimum bactericidal concentration (MBC) and Kirby- Bauer zones of inhibition (in mm) for FFC and NFFC against *S. iniae* were determined. The results showed that the MIC for NFFC and FFC tested with *S. iniae* were 0.078µg/ml and 0.312µg/ml respectively. The MBC for NFFC were 0.156µg/ml and for FFC 0.312µg/ml. There were statistically significant difference in the MIC and the MBC between NFFC and FFC ($p < 0.05$). The diameter of inhibition zone for NFFC and FFC were 32.80 ± 1.1 mm and 31.63 ± 0.4 mm respectively that there was no significant differences statistically ($p > 0.05$). It is concluded that these drugs, especially nano-florfenicol, have a high potential for controlling *Streptococcus iniae*. Therefore, nano-florfenicol can be considered as the basis for antibiotic-resistant bacteria.

Keywords: Florfenicol, Nano-florfenicol, *Streptococcus iniae*, Rainbow trout

*Corresponding author